

πήζω

πήζω, ρ. [<ἐπηξα, ἀόρ. του μτγν. ρ. πήσσω <αρχ. πήγνυμι], πήζω. **1.** νιώθω πλήξη, ανία, από έλλειψη δραστηριότητας: «πέρασα όλο το καλοκαίρι στο εξοχικό των γονιών μου και κάποια στιγμή έπηξα, γιατί δεν είχα ν' ασχοληθώ με κάτι». (Λαϊκό τραγούδι: *είμαι μια δυστυχομένη, μ' έχει **πήξει** η μοναξιά. Το αισθανόμουν, πως θα σε χάσω απ' τη δική μου αγκαλιά*). **2.** γεμίζω ασφυκτικά ένα χώρο, στριμώχνομαι: «η πλατεία έπηξε απ' τον κόσμο || όταν ο καιρός είναι καλός, η παραλία πήζει από κόσμο κάθε απόγευμα || έπηξα μέσα στο λεωφορείο, μέχρι να φτάσω στο γραφείο μου». **3.** κατακουράζομαι, καταταλαιπωρούμαι: «έπηξα μέχρι να βάλω σε κάποια τάξη τα πράγματα στην αποθήκη». **4.** στριμώχνομαι ψυχικά, ιδίως από πλήθος προβλημάτων: «έχω πήξει τον τελευταίο καιρό με τα προβλήματα που με βασανίζουν». **5.** δεν μπορώ πια να ανεχτώ κάτι, γιατί το ζω, το υφίσταμαι συνέχεια: «επιτέλους, σταμάτα, γιατί μ' έπηξες μ' αυτή την γκρίνια σου! || απ' τη μέρα που τον πήρα στη δουλειά μου μ' έπηξε στα ψέματα». (Λαϊκό τραγούδι: *μ' έπηξες στο παραμύθι σαν να είμαι κουτορνίθι*). **6.** (στη γλώσσα του στρατού) νιώθω ψυχική δυσφορία, γιατί έχω καιρό να πάρω άδεια: «έπηξα δυο μήνες μέσα στο στρατόπεδο». **7.** η κυκλοφοριακή συμφόρηση (και για τους επιβαίνοντες σε τροχοφόρα και για τους δρόμους όπου κυκλοφορούν): «έπηξαν όλοι οι δρόμοι της πόλης απ' τ' αυτοκίνητα || έπηξα το πρωί μέχρι να φτάσω στη δουλειά μου, γιατί είχε πολλή κίνηση στους δρόμους».

- δεν έπηξαν ακόμα τα μυαλά του ή δεν έπηξε ακόμα το μυαλό του, βλ. λ. [μυαλό](#).

- έπηξαν τα μυαλά του ή έπηξε το μυαλό του, βλ. λ. μυαλό.

- έπηξε στα λεφτά, βλ. λ. λεφτά.

- έπηξε στο τάλιρο, βλ. λ. τάλιρο.

- έπηξε στο χρήμα, βλ. λ. χρήμα.

- θα πήξετε στραβάδια! βλ. λ. [στραβάδι](#).

- πήζω απ' τη δουλειά ή πήζω στη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας